

23 iunie – 29 iunie

Revenirea Domnului nostru Isus Hristos

Textul de memorat: „Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.” (Matei 24:27)

Numele „adventist de ziua a șaptea” exprimă două învățături biblice fundamentale: cuvântul „adventist” face referire la a doua venire a lui Isus, când toate făgăduințele din Scriptură, inclusiv cea despre viața veșnică, își vor găsi împlinirea; iar expresia „de ziua a șaptea” se referă la Sabat, memorialul săptămânal al creării vieții pe pământ.

Crearea lumii noastre (începutul) are legătură cu a doua venire a lui Isus (sfârșitul, sfârșitul existenței păcatului), chiar dacă cele două evenimente sunt situate la mare distanță în timp. Dumnezeu care va reveni și, „într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță” (1 Corinteni 15:52), ne va transforma este Dumnezeu care ne-a creat (Ioan 1:1-3).

Săptămâna aceasta vom discuta despre sfârșitul ultimelor evenimente ale istoriei: a doua venire a Domnului Isus.

Duminică, 24 iunie – Ziua Domnului

De obicei, asociem învățătura despre a doua venire a lui Isus cu Noul Testament, dar lucrul acesta nu este drept. Este adevărat că abia după prima venire a lui Isus, după moartea, învierea și înălțarea Sa am primit o descoperire mai amplă a acestui adevăr. Însă, la fel ca în cazul altor învățături din Noul Testament, Vechiul Testament face aluzie la acest adevăr esențial. Scriitorii Noului Testament nu ne-au adus la cunoștință un adevăr nou, ci ne-au oferit detalii despre un adevăr deja existent în Scriptură. Fiindcă abia după răstignirea și învierea Mântuitorului putem înțelege și aprecia la adevărată valoare a doua Sa venire.

1. Ce ne învață textele următoare despre a doua venire a lui Isus? Isaia 13:6,9; Zaharia 14:9; Daniel 12:1

„Ziua Domnului” va fi o zi de distrugere, de întristare și de chin pentru cei pierduți. Va fi însă o zi de eliberare pentru toți cei din poporul lui Dumnezeu, pentru „oricine va fi găsit scris în carte” (vezi și Filipeni 4:3; Apocalipsa 3:5; 13:8). Tema aceasta, a zilei Domnului ca timp de judecată pentru cei răi și ca timp de salvare și de răsplătire a celor credincioși, este abordată și în Vechiul Testament. Din el aflăm că unii vor suferi atunci „mânia aprinsă a Domnului”, dar toți cei smeriți, care împlinesc poruncile Domnului vor fi „cruțați în ziua mâniei Domnului” (Țefania 2:1-3).

2. Ce se spune în Matei 24:30,31 că se va întâmpla la a doua venire a lui Isus cu cele două mari categorii de oameni - cei pierduți și cei mântuiți?

Pe măsură ce se vor derula evenimentele finale, va deveni tot mai clar de partea cui suntem. Ce decizii poți și trebuie să iei acum ca să te găsești atunci în categoria oamenilor mântuiți?

Luni, 25 iunie – Daniel și a doua venire a lui Isus

Mulți iudei contemporani cu Domnul Isus se așteptau ca Mesia să-i alunge de la putere pe romani și Israel să devină cea mai puternică națiune de pe pământ. Însă prima venire a lui Mesia avea cu totul alt scop. Dumnezeu își dorea pentru copiii Săi credincioși cu totul altceva decât doar un trai mai bun în această lume păcătoasă și decăzută.

Capitolul 2 din cartea Daniel arată probabil mai bine ca oricare pasaj din Vechiul Testament că lumea nouă nu va apărea din cea veche, ci va fi creată de la zero și va fi radical diferită. Profeția amintită ne prezintă ridicarea și căderea a patru mari imperii mondiale - Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma. Aceste mari imperii, ilustrate în visul lui Nebucadnețar printr-o statuie, își încheie existența într-un mod dramatic, arătând astfel marea discrepanță dintre lumea aceasta și lumea viitoare, de după revenirea Domnului Isus Hristos.

3. Ce ne învață Daniel 2:34,35,44,45 despre soarta acestei lumi și despre natura lumii noi?

Versetele aceasta nu lasă loc la ambiguitate cu privire la ce se va întâmpla la a doua venire a lui Isus. În Luca 20:17,18, Isus Se identifică cu această piatră care spulberă tot ce a mai rămas din lumea noastră. Daniel 2:35 spune că, după ce s-au sfărâmat, aurul, argintul, lutul, fierul și arama „s-au făcut ca pleava din arie vară; le-a luat vântul și nici urmă nu s-a mai găsit din ele”. Altfel spus, după revenirea lui Isus, va dispărea tot ce există în lumea aceasta veche. Iar piatra care a distrus lumea aceasta „s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul”. Și împărăția aceasta instaurată după revenirea lui Isus „nu va fi nimicită niciodată” și „va dăinui veșnic” (Daniel 2:44).

Nu există decât două posibilități pentru orice om care a trăit vreodată pe planeta aceasta. Fie va fi cu Isus pentru veșnicie, fie va dispărea definitiv împreună cu păcatul și amintirea lui. Și într-un caz, și în celălalt, destinul este etern.

Mărti, 26 iunie – Viitorul pe termen lung

4. Care este marea noastră speranță și de ce? Tit 2:13

Un conferențiar și-a prezentat odată concepția despre originea universului spunând că, în urmă cu circa treisprezece miliarde de ani, „o masă minusculă cu o densitate infinit de mare a ieșit din nimic, apoi a explodat și, în urma acelei explozii, a venit la existență universul nostru”. Nu a explicat și cum a reușit să apară din nimic acea „masă minusculă cu o densitate infinit de mare”. Doar a presupus, prin credință, că așa s-a întâmplat.

Un poet spunea că în originea noastră se găsește destinul nostru. Atunci, potrivit teoriei de mai înainte, nu ne așteaptă un destin prea frumos, cel puțin nu pe termen lung. Universul apărut din această „masă minusculă cu o densitate infinit de mare” ar fi condamnat în final la dispariție, împreună cu tot ce se găsește în el, inclusiv cu omenirea.

Spre deosebire de această teorie, concepția biblică despre originea noastră este rațională și plină de speranță. Prin harul Dumnezeului Creator, viitorul nostru pe termen lung este foarte luminos. Viitorul ne rezervă multe bucurii și toate speranțele noastre se bazează pe făgăduința revenirii lui Isus.

5. Despre ce vorbește Pavel în 2 Timotei 4:6-8 și în ce își pune el speranța?

Pavel, deși conștient că urmează să fie executat, are asigurarea mântuirii și speranța venirii lui Hristos (vers. 8). Știe că-l așteaptă „cununa neprihănirii”. În ciuda circumstanțelor imediate, care erau cel puțin dezolante (era în temniță, în așteptarea execuției), el știa că perspectivele lui de viitor erau foarte bune. Și aceasta pentru că se uita la imaginea de ansamblu, nu doar la circumstanțele imediate.

Cum poți avea speranța pe care a avut-o Pavel, indiferent de circumstanțele în care te găsești? Cum ne putem deprinde să vedem imaginea de ansamblu și speranța pe care ea ne-o inspiră?

Miercuri, 27 iunie – Pe norii cerului

6. Ce ne spun textele următoare despre cum va fi revenirea lui Hristos? Matei 24:30; 1 Tesaloniceni 4:16; Matei 26:64; Apocalipsa 1:7; 2 Tesaloniceni 1:7-10

„Cerule pare să se deschidă și să se închidă. Slava tronului lui Dumnezeu parcă strălucește prin el. Munții se clatină ca o trestie bătută de vânt și stânci colțuroase sunt împrăștiate pretutindeni. Se aude un vuiet ca de furtună. Marea se dezlănțuie cu furie. Urletul uraganului pare o voce de demon aflat într-o misiune de

distrugere. Întreg pământul se ridică și se coboară ca valurile mării. Suprafața lui se crapă și pare că temeliiile îi cedează. Lanțuri de munți se scufundă. Insule populate dispar. Orașele portuare, care au devenit ca Sodoma din cauza depravării, sunt înghițite de apele furioase. «Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.», (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 523)

Revenirea lui Isus va fi un eveniment de amploare care va pune capăt lumii pe care o știm. Toți oamenii vor fi martori. Tot ce a făcut Isus pentru noi la prima Sa venire va fi descoperit pe deplin la a doua Sa venire.

Ce efect ar trebui să aibă asupra vieții noastre realitatea revenirii Domnului Isus? Ce lucruri contează cu adevărat în viață, din perspectiva acestei realități?

Joi, 28 iunie – Viii și morții

Înainte să-l cheme afară din mormânt pe prietenul Său Lazăr, Isus a rostit următoarele cuvinte: „Eu sunt învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi” (Ioan 11:25). Și, în loc să le ceară celor prezenți să-L creadă pe cuvânt, l-a înviat pe Lazăr, care, fiind mort de patru zile, mirosea greu (vers. 39).

7. Ce se va întâmpla la a doua venire cu cei care au murit în Hristos? Romani 6:5; 1 Tesaloniceni 4:16; 1 Corinteni 15:42-44,53-55

Și cei care cred în Isus mor. Dar, potrivit cuvintelor Domnului, chiar dacă mor, vor trăi din nou. Aceasta înseamnă învierea morților. Acesta este motivul pentru care ne-am legat toate speranțele de a doua Sa venire.

Marea speranță a revenirii lui Hristos este că experiența învierii Sale din morți va fi și experiența urmașilor Săi credincioși din toate secolele. Învierea Sa este garanția învierii lor.

8. Ce se va întâmpla cu oamenii care vor fi în viață? Filipeni 3:21; 1 Tesaloniceni 4:17

Corpul celor credincioși care vor fi în viață atunci va fi transformat în mod supranatural în corp nedegradabil, de același fel cu corpul pe care îl vor primi cei înviați din morți. „Dreptii care sunt în viață vor fi transformați «într-o clipă, într-o clipeală din ochi». La glasul lui Dumnezeu, au primit un corp nou. Acum sunt făcuți nemuritori și, împreună cu sfinții înviați, sunt ridicați pentru a-L întâlni pe Domnul lor în atmosfera planetei Pământ.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 530)

Ce lucruri din lumea aceasta sunt extrem de importante pentru tine? Pentru care dintre ele ai fi dispus să renunți la viața veșnică?

Vineri, 29 iunie – Un gând de încheiere

A doua venire a Domnului Isus nu este epilogul, appendicele sau postfața istoriei triste a păcatului și a suferinței oamenilor în lumea aceasta căzută. Ea este marele apogeu, marea speranță a credinței creștine. Fără ea, ce s-ar întâmpla? Istoria omenirii ar continua neabătută, suferință după suferință, tragedie după tragedie și, în final, toți ar muri. Dacă n-ar exista speranța revenirii lui Isus, viața ar fi, în cuvintele lui William Shakespeare, „o poveste spusă de un idiot furios și gălăgios, dar care n-are nicio noimă”. Noi avem o speranță pentru că ne-o confirmă Cuvântul lui Dumnezeu în mod repetat. Noi avem o speranță pentru că Isus ne-a răscumpărat cu viața Sa (Marcu 10:45) și pentru că El vine să ia ce a răscumpărat. Stelele de pe cer nu ne spun nimic despre a doua venire. Păsările care ciripesc în pomi nu o vestesc. Stelele și păsările sunt bune în ele însele, dar nu ne transmit adevărul că, într-o zi, la revenirea lui Isus, „trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați” (1 Corinteni 15:52). Ele nu ne spun că într-o zi, când ne vom ridica privirea spre cer, îl vom „vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului” (Marcu 14:62). Noi știm lucrurile acestea, dar nu de la ele, ci din Cuvântul lui Dumnezeu și avem convingerea că el se va împlini!

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Corinteni 8-14

1. De unde știm că ceilalți apostoli și frații Domnului erau căsătoriți?

2. Ce obicei spune Pavel că nu aveau bisericile lui Dumnezeu?
3. Conform celor scrise de Pavel corintenilor, care era cauza bolii, a neputinței și a somnolenței din biserică?
4. În ce situație ar putea crede cei necredincioși că cei din biserică sunt nebuni?

Istoria mântuirii, capitolul 18

5. În ce condiții nu ar fi avut nevoie omul de ritualul circumciziei?